

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egyes száma ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: KOHÁNYI GYULA
Főmunkatárs: IFJ. MÓRÍCZ PÁL
Kiadók: HOFFMANN és TÁRSA.

Hirdetési díj:

egy hasábos petit sorát 5 kr. Nagyobb irjelvénye több-zár-
írdetások alkú szerint jutányos áron vetetnek fel. Bélyeg-dijmin-
den külön beiktatásért 30 kr.

A közösügyek és a kvóta.

Vasárnap ül össze a magyar és az osztrák kvótabizottság albizottsága azért, hogy a hányad megállapításán vitatkozzanak.

A megoldáshoz semmi remény, — mert az osztrákok minden áron a kvóta felemelését követelik, a magyarok pedig honfiúi köteleységüket szegnék meg, ha a kvóta felemelését elfogadják.

Igy érez még a kormánypárt egy nagy része is, valószínűleg a párt többsége; és így érez egyhangulag az egész ellenzék.

Vannak azonban a kormánypárton olyanok, kik úgy megszokták a megalkuvást és az engedést minden osztrák követeléssel szemben, hogy máris okot és módot igyekeznek találni a kvóta felemelésre.

Vannak olyanok is, kik azt rebesgetik, hogy a vám- és kereskedelmi szerződés tárgyalásainál a magyar kormány elérte azt, hogy a fogyasztási adók a fogyasztó területeknek legyenek biztosítva: ezzel a magyar kincstárban megmarad a mi megilleti és nem fog többé megrövidülni igazságtalanul a magyar mint a hogy harmincz év óta megrövidült.

Igaz, hogy e czimen 54 millió forinttal többet emeltek ki kincstárunkból az osztrákok a lefolyt harmincz év alatt, mint a mennyi őket igazságosan megillette volna.

De kétségtelen, hogy az igazság és a józan ész minden szabályai szerint az a fogyasztási adó, a melyet mi fizetünk, a mienk; tehát e természetes jo-

gunkat megvenni, úgy hogy ezért nagyobb kvótát fizessünk, nem magyar emberhez méltó gondolat.

Csak helota nép veszi meg jogait, csak rabszolga fizet jogaiért, a szabad ember követeli jogait; végrevalahára meg kell arról emlékeznünk, hogy szabad emberek vagyunk.

Azért tehát, hogy megszűnik az osztrák elsajátítani azt, a mi a mienk, nincs ok nagyobb kvótát fizetni: mint a hogy nincs ok azon lörekedni, hogy helyzetünk csak olyan maradjon, mint a milyen volt.

A honfiaknak kötelessége hazánk helyzetét javítani és a kislelküknek lehet csak vágya, a terhes és rossz helyzet még rosszabbra nem fordulását tüzni ki mint czélt, a javulás és haladás helyett.

Reméljük, hogy az ilyen mindenáron engedni akarók kisebbségben vannak, s erre mutat az a hír, mely felerült, hogy a Bánffy-kormány is készül végigjárni a Badeni-kormány által már végigjárzott lemondási színjátékot.

Az igazságnak ki kell derülni a világon előbb-utóbb; — a politikai hibák megfizettetik magukat; ha a Bánffy-kormány nem igyekezett volna megtörni az ellenzéket és kezdettől fogva hivatkozhatott volna arra, hogy a kvóta felemelését a magyar országgyűlésen keresztülvinni nem lehet, akkor nem kellene neki eljátszani most a lemondási színjátékot, mely komédia hamar tragédiává válhat vagy számára, — vagy a nemzet számára.

Arról is van szo, hogy a kvóta

kiszámítására új alapot ajánlanak; ismeretlen előttem ez alap; de annyit tudok, hogy ha az jön ki belőle, hogy a kvótát emelni nem lehet, az osztrákok nem fogadják el; ha pedig az, hogy emelni lehet, a magyarok nem fogadják el, mert ez esetben az alpnak ellentmondana az ország állapota, mely szomorú képét mutatja az adóprés további fokoztatásának lehetetlenségének.

Megboszulja magát a természetellenes állapot, melyet a 67-es kiegyezés teremtett; semmi a mi természetellenes, nem tartható lemm más kép, mint erőszakkal, s az erőszaknak egyik vagy másik fél szükségszerűleg áldozata, az áldozat szenved, háborog és gyűlöl, és a híres kiegyezés vagy kibékülés csak mint ábránd lebeg már is a meghalt »bölcsék« emlékezte felett; de az élet kibékülés helyett már is nemzeti ellenszenvet teremt, melyek ezelőtt nem léteztek.

Mi, a függetlenségi és 48-as párt nem veszünk részt a tárgyalásokban; elvből nem mentünk bele a kvótabizottságba, a mi elvünk az, hogy ne legyenek közös ügyek, tehát ne legyenek közösügyi költségek; a költségekhez járulni nem akarunk; s a közösügyekből más mint kár, romlás és veszély úgy sem háromlott hazánkra.

Azt mondják nekünk, hogy hadsereg-re szükség van s ennek fentartásához hozzá kell járulnunk.

Hadsereg-re szükség lehet is, nem is; — kisebb államoknak lehet oly szervezete is mint Svájcé és nagyobbaknak olyan mint az amerikai Egyesült-Államoké.

A „DEBRECZEN” TÁRCZAJA.

Debreczenről.

— A »Debreczen« eredeti tárczája. —

Irta: Ifj. Móricz Pál.

A rossz nyelvek (ha e czikkben rossz nyelvről beszélek, mindig Nagyváradot kérem érteni) úgy mondják Debreczen tulos kövér gazdagságát illetőleg, hogy a benszülött »czivis« ember, ha csak egy jó napra is emeli meg kerék karimás kalapját, mindjárt zsirral eseppen az a levegőből tele...

Tehát, hogy Debreczen gazdag, ezt az irigyet is is elismerik, de hogy még kivető pénzre is van, azt még legjobban az ártézi kut furó mes erek tudnák megmondani, kik »fura társi« czimen már is sok ezreket, mondhatni százezreket szipolyoztak el tőle, anélkül, hogy ezidőszerint Debreczenben egyetlen egy nyilvános ártézius kut is volna! Aminek a következtében még a szegény »sajnálatra méltó« czivisek kénytelenek »vinkóval

leönteni a sült szalona fröstököt, mert a debreczeni kálvinista ember esztendőnként csak egyszer böjtöl, még pedig nagypénteken, mikor is nem szokott fröstökölni és ekkor déiben is mind ilyen böjtös étel kerül az asztalára: — szilvaleves füstölt disznóhussal és szabó gallér (hosszúra vágott laska) sűrűn beszórva teper tővel... De aki nagyon szigorúan tartja közülök a böjtöt, az féire is kaparhatja a zsiros laskáról a teper tőt és így még jobban be van biztosítva lelke a kárhozat ellen...

Szóval a debreczeni ember, de nem — a »czivis« soha sem megy kölcsön kérni sem »pizt«, sem más jószágokat, valamint hogy »észbeli« dolgokért sem a szomszédos Nagyváradhoz, melynek ezüstös fényeskedésében, debreczeni szójárás szerint, mindig is vagon valami gyanus pakfonszerűség! És különösen három, jószág tenyésztése olyan virágzó, hogy csakugyan joggal és büszkén mondta a boldogult dugazdag czivis M. nemzetes ur a város egyik közgyűlésén:

»Méltóságos fűspány ur! Ha marha kell

itt vagyok én, ha lu kell, ott van U. komám. Ugy értelmezve a dolgot, hogy M. uramnak számos gulyái, U. komámnak pedig ménesei lévén!...

És mindebből következtetve, azt hiszem, debreczeni »czivis«-nek lenni nemcsak fényes és dicső, hanem »hasznos állapot« is.

És ezt tudja is a czivis, ki még manapság is argusi szemekkel őrizi a korszerűleg is fenttartható jogait, és reá nézve a legnagyobb ur, a »fűspány ur« is csak »gyüttment ülföldi«, mivelhogy Debreczen város megkivánja a maga nemzetes polgáraitól, hogy legalább már a nagyapa köldökét (kérem nagyságaim, ennek ez a neve) a Basahalmon belül metsze el a — b á b a... És e tekintetben csakugyan van valami rokonnas közöttük és az immáron már részpált polgártársaink egy része között, kik még szinte erős hittel ragaszkodnak az — a c z é l m e t s z v é n y e k h e z! Mert ne felejtjük el, hogy vannak rézmetszvények is, melyek azonban valamivel ártatlanabb természetűek.

És hogy milyen nagy hatalom egy

De ha van is szükség hadseregre, semmi esetre sem olyanra, mint a mostani, mely államot képez az államban és mely nem képvisel nemzeti erőt, sőt ellenkezőleg minden nemzeti aspirációt fékentartó erőt képvisel.

Oly hadseregre nincs szükségünk mely fekete-sárga császári zászló alatt áll, oly zászló alatt, melyért a hadsereget alkotó vitéz nemzetek közül nem sok lelkesül és ép ezért verik meg az osztrák hadsereget minden nagy háboruban.

Oly hadseregre, melyben német a vezényszó, osztrák a szellem, minden költsékezés tisztán kidobott pénz.

Igy van a külügyekkel is; a külügyi képviseltetés ugy is a középkor elaggott hagyománya, mely oly időkből maradt fenn, mikor nehéz volt a nemzetközi érintkezés; a gőz- és a villamosság századában a diplomácia nem más, mint sallang és luxus. De bármi legyen e felől bárkinek véleménye, az tény, hogy minden külföldi követségünk osztrák császári követségnek tekintetik mindenütt.

Ne is leljen meg senkit a czári felköszöntő! A magyar király egy mítosz a külföldön, e fogalom csak széles e hazában él!

A mi álláspontunk elvileg tehát egészen okszerű és jogosult, de bár nem veszünk részt a kvóta tárgyalásában, a kvóta felemelése ellen körömszakadtáig fogunk küzdeni.

Kossuth Ferencz.

BELFÖLD

A magyar kvótabizottság szombati üléseiről a következő hivatalos tudósítást adták ki:

A magyar kvótabizottság ma délután 4 órakor Széll Kálmán elnöke alatt ülést

eltartott, amelyen két órai tanácskozás után elhatározta, hogy nagyjából az az üzenetnek tartalmát, amelyet a mult országgyűlés részéről kiküldött kvótabizottság az osztrák bizottsághoz intézett és az ezekben kifejezésre jutott elveket magára nézve is irányadóknak tekint. Ily értelemben utasította az általa kiküldött hetes albizottságot is, a melynek tagjait választatták: Széll Kálmán, Falk Miksa, Hegedüs Sándor, Horánszky Nándor, Lukács Antal, Mattekovic Sándor és Tisza Kálmán. A két albizottság vasárnap délután a képviselőház pénzügyi bizottsági termében tartotta a első együttes tanácskozását.

Míg a magyar kvótabizottság tárgyalásain a miniszterelnök és az érdekelt szakminiszterek is résztvesznek, ugyazintén az osztrák kvótabizottság ülésein az érdekelt osztrák miniszterek is megjelennek, addig a kvótabizottságok ma összeülő két albizottságának ülésein a miniszterek nem lesznek jelenek. Ez megfelel egy régebben, hasonló alkalommal behozott gyakorlatnak, amelyet most sem hisznek elhagyandónak.

Míg a magyar kvótabizottság tárgyalásain a miniszterelnök és az érdekelt szakminiszterek is résztvesznek, ugyazintén az osztrák kvótabizottság ülésein az érdekelt osztrák miniszterek is megjelennek, addig a kvótabizottságok ma összeülő két albizottságának ülésein a miniszterek nem lesznek jelenek. Ez megfelel egy régebben, hasonló alkalommal behozott gyakorlatnak, amelyet most sem hisznek elhagyandónak.

Míg a magyar kvótabizottság tárgyalásain a miniszterelnök és az érdekelt szakminiszterek is résztvesznek, ugyazintén az osztrák kvótabizottság ülésein az érdekelt osztrák miniszterek is megjelennek, addig a kvótabizottságok ma összeülő két albizottságának ülésein a miniszterek nem lesznek jelenek. Ez megfelel egy régebben, hasonló alkalommal behozott gyakorlatnak, amelyet most sem hisznek elhagyandónak.

A debreczeni színház nyugdíjintézetének közgyűlése.

— Saját tudósítónktól —

Debreczen, május 3.

A debreczeni színház nyugdíjintézete tegnap d. e. 10 órakor tartotta — a városháza nagytermében — évi rendes közgyűlését. Jelen voltak Szesztina Lajos, Szepessy Gusztáv, Mandoky Béla, Foltényi Vilmos választmányi tagok, Mandoki Beláné, Örvényi Ottó intézeti pénztárnok, Roncsik Lajos városi tanácsnok mint hatósági biztos. A távollévő tagok közül meghatalmazás útján képviseltették magukat Foltényi Vilmosné, Dálnoky Béné, Lenkey Gyulané és idősb Püspöki Imre.

A gyűlésen Szesztina Lajos mint a választmány legkorosabb tagja elnököt, a jegyzőkönyvet Szepessy Gusztáv választmányi tag vezette. Elnök konstatacióval, hogy a közgyűlés szabályszerű időben — a meghívók szeptküldése mellett — kihirdetett és az intézet tagjainak több mint egy negyedrészénél megjelent, a közgyűlést határozatképesnek nyilvánítja és megnyitja.

Olvastattott a választmányának a közgyűléshez intézett jelentése az intézetnek 1895 és 1896-ik évben lefolyt eseményeiről és ügyeiről, melyben előadták, hogy a mult évben a rendes közgyűlés azon okból nem volt megtartható, mert az ezredéves kiállítás miatt az intézetnek sem helyben sem távollakó tagjai egy bizonyos időre és napra összehozhatók nem voltak. Mäskülönben az intézet évetében és ügyfolyamában nem fordult elő oly rendkívüli és fontos esemény, melynek szabályszerű elintézése, közgyűlési határozatot szükségelt volna.

Előterjesztetett az intézet pénztári számadása az 1895 és 1896-ik évszól, mely a választmány kiküldöttjei által megvizsgáltatván rendben levőnek és helyesnek találtatott. Ezen számadások szerint 1895-ben a bevétel 6019 frt, 85 kr. a folyó kiadás 2995 frt, 90 kr. tévén ki, a bevételi hiány 1001 frt 27 kr. Az 1896-ik évi bevétel 1913 frt 85 kr. ment 3113 frt 95 kr. lévén, a bevételi hiány szabályszerűleg a nyugdíjintézetnek segélyezésre elkölthető vagyonából fedeztetett. — Az intézet vagyona az 1896-ik év végén 33,173 frt 32 kr. b. mutatott ki, s ebben foglaltatik és külön kimutattatik 13,677 frt. 82 kr. mint a nyugdíjintézet alaptőkéje, melynek csak kamatai fordíthatók segélyezésre. Ezen alaptőke külön van betéve a takarékpénztárban. Az intézetnek most már csak három díjizető és hét segélyzet összesen 10 tagja van, kik mindnyájan a városi intendatura idejében voltak működő tagjai a debreczeni színháznak.

Bejelentetett a közgyűlésnek, hogy az intézet nyugdíjra jogosult tagjai közül a lefolyt két évben hárman léptek ki u. m. Dálnoki Beni, Lenkey Gyula és Gyiraszin Sándor, kik az előző közgyűlések által hozott határozatok értelmében, az intézet pénztárába teljesített befizetéseiknek kamat nélküli visszatérítése által végkielégítést nyertek.

Ezen tagoknak önkéntes kilépése a nyugdíjintézetnek nagy előnyére szolgál, mert a beumaradt tagok segélyezhetőségét és az intézet ügyeinek végleges lebonyolítását megkönnyíti.

A választmányi jelentés kapcsolatában beterjesztetett az 1897-ik évről szóló pénztári költségeloirányzat is megállapítás s helybenhagyás végett.

A felolvasott választmányi jelentés pontonkénti tárgyalás mellett a közgyűlés következő határozatokat hozott:

Azt a sárga csikót is nyereg alá fogták, pedig én minditiglen ostorhegyesen járattam! Szóval, hogy a czivis nagy lúttartó gazda, és ki gyermekét szeretve, gondját sirci nem temette, mert lám még a koporsójában is alig nyughatik a lúttartó miatt.

Aztán híres Debreczenben még az ősi kollégium is, melyre mi kalvinisták mindenha büszkék voltunk, a mi szemünk fénye, a kalvinista tudományosság messze elvilágító toronya, fényes sziporkákat hányó örök csillagokkal, mintegy Csokonai, Arany, Kölcsey és hittudósaink és jogászaink is!

Es az a vidám, aranyzivü diák sereg, a magyar kalvinisták pompázó virágos kertje a kollégium! Sehol annyi iskola (vidéki városban) mint itt, melyek miatt Debreczen a büszke Athéné névre is reászolgálna, ha előbb nem neveztek volna »Kalvinista Rómának, mely szerintem azonban paradon. Vagy Pörköpölisnak, mint azt az a bizonyos rossz nyelv szokta mondani. Bár a benszülött debreczeni meg avval védi »porát, hogy: »a debreczeni por, nem olyan, mint más por, mert a tudó bajosok a debreczeni poros levegőtől könnyen uj tudóhoz juthatnak, a miben csakugyan igaz is az, hogy akinek itt rossz a tudóje, az azt mihamarabb kiköpködi (bocsánat eszoért!) és így egyedül rajta áll egy új tudó beszerzése.

Nem is rosszul mondják hát, hogy ha valaki a debreczeni poros levegőtől egy jóslukker szippant, hát két hétig mindig vályog vető munkát végez a szája, ami-

dön csak köpködési műtétet kezdett, s mondják, hogy csakugyan azért is van még Debreczenben annyi vályogház? De ugyan, ugyan nagyváradi uraim és asszonyaim, hát a pecze martja sem a tempe völgye talán?

Különben azon érdekes versengésnek, mely a pecepartai biboros székhely (debreczeniek szerint) — Pakfongváros és a czivis Pörköpölis közt ugy szóban, és a két rivális város lapjai között irásban is fentáll, — legyen bizonyosága ezen amerikai izü szerkesztői üzenet, amelyet egyik debreczeni lap hasábjairól voltam szerencsés kimetszhetni:

»Nagyváradi előfizető. Kérésnek készséggel engedünk, és szivesen elismerjük, — hogy a velencei üveget Váradon gyártják, a pizai görbe torony Váradon született, a pakfong nemes ércz, Debreczenben csevetek lagnak, a váradi nap nem szerelmes a holdba, Krisztus urunk egyedül a váradiakért halt meg, Váradon a bi-valy is szívárvány szárnnyakon repked és hogy minden ettől eltérő tudósítás hamis és téves! Béke tehát velünk!

Azt hiszem, e pár sorból is kiviláglik, hogy a debreczeniekben van óshumor, mit különben elárultak már régeniben avval is, hogy az országos kiállítás ismert Dobos pavillonját nagy pénzért (40—50 ezer forintokba került) csak azért vásárolták meg, hogy a városnak legyen olyan páratlan, talán az egész világon egyedül álló nyári mulatóhelye pompás bálterme melyben esős időkor esernyők alatt lejtetik a

1. Az 1895. és 96. évről beérjesztett s megvizsgált pénztári számadások helyben hagyatnak s azokra nézve Örvényi Ottó intézeti pénztárnoknak a felmentvény megadatik, jegyzőkönyvi elismerés mellett szives fáradozásaiért és azon nagylelkű adományáért, hogy 100 frt pénztárnoki tiszteletdíjat minden évben a tagok segélyezésére vissza ajándékozza.

2. Az intézet kebeléből 3 tagnak önkéntes kilépése s azoknak a választmány általi végleges kielégítése, jóváhagyólag tudomásul vételezt.

3. Az 1897. évre vonatkozó pénztári előirányzat megállapított és helyben hagyatott.

Ezek után az alapszabályok értelmében a választmány tagjai és intézeti pénztárnok tisztüktől viszalépvén, a megajtott új választásnál egyhangulag megválasztattak választmányi tagokká: Szesztina Lajos, dr. Király Ferencz, Szepessy Gusztáv, Foltényi Vilmos, Mándóky Béla, Horváth Vincze, id. Püspöky Imre, pénztárnokká Örvény Ottó.

A közgyűlés az elnök elterése mellett 11 órakor feloszlott.

Színház.

Salvini Hamlet szerepében.

Salvini, jelenben a világ legnagyobb tragikus, tegnap este kezdte meg vendégszolgálatát olasz színtársulatával a debreczeni színházban.

B mutató előadásul Shakspeare, a szellemóriás, legbámulatosabban gördülő s költői igazságszolgálatát tekintetében is legbefejezettebb remekét, „Hamlet dán királyfi” választotta.

Fájt látni, hogy a debreczeni színházba járó közönségből oly keveset láhattunk tegnap este, abból a közönségből, mely a Virágcsata, Vigéczek, Béni bacsi s még más, batkát sem érő furcsaságokért s a leutoljára emlitem szindarabot illető izléstelenségeikért harmadszor is képes volt színházba özönlöni. Tudom én, sokan így gondolkodtak és beszéltek s másokat is szuggeráltak: a tragédiát nem szeretni s ha szeretni is, egyetlen szót sem érthetnék meg az olasz előadásból; de

az a kevés közönség, mely tegnap váravárta a függöny fölgördülését, nem így gondolkodott — annak a művészetek után és a művészetekért esengő és lelkesülő lelke van.

És felgördült a függöny... s megkezdődött az emberi lélek húrjait oly hatalmasan rezgésbe hozó tragédia előadása.

A királyi kastély tanácstermében esendült fel legelőször az olasz nyelv bűvös bájos dallama, melynek jellemzése ezt a nagyon találó idézetet szürom be: „Francziául beszéltem barátaimmal, spanyolul az istennel; de kedvesemmel — olaszul...”

Valóban a tragédia olaszul, lágyan omlott minden sora, mindenkivel éreztethette, hogy e csengő bönög nyelvvel mennyi kedvesség jár karöltve.

A figyelmet már kezdetben lebilincselte s a kálvinista Rómában csak nagyon ritkán hallható nyelv is, de sokkal inkább Hamletet alakított Salvini a legelső megjelenésének várása halottá esendett teremtett a színházban; de annál jobban viharzott föl aztán a taps és az „éljen!” s itt-ott egy-egy „viva!” is, midőn a közönség megpillantotta a szédült lelki állapottal, gondolatokba merülve s kimért léptekkel jött tragikust, kinek fehér arcához, melyen még akkor az ártatlanság hamva van, olyan jól illett a szökeselymü haj.

Mar az meglepte az őt frenetikusan fogadott közönséget: az a léleknyüzgést eláruló, komor arc, hogy tud egyszerre a közönség tapsára és „éljen!”-ére, a dicsőség gyöngyöt érő perceiben oly kedvesen — mosolyogni.

Az az arczjáték a világ legnagyobb tragikus kincsés bányájából csak előleg volt a — színházi közönségnek.

Az első felvonás 2-ik jelenetében kezdte csak igazán magával ragadni bámulót, midőn Horáció (F. G o r d i n i) és Marcellus (F. Tioli) rátérnek Hamlet apja szellemének megjelenésére. A kétkedés az öröm, a vágy s a titkolódzás gyönyörűen modulált hangjait hallhattuk akkor Salvini a mester ajkáról s ettől kezdve olyanná vált ragyogó művészete, mint a hegyi patak, mely útjában mindig nő, míg végre folyammá szélesül.

Fizikai erejét, organumát, mondhatni, egész lényét az 1-ső felvonás 4-ik és 5-dik jelenete próbálta meg s a ki azt tőle szeren-

esés volt láthatni, az nem egy; de száz édes élvezettel lett gazdagabb.

Hamlet, Horáció és Marcellus, kiket barátokul fogadott, az őrhelyen vannak s éjfélt után egy órát üt, midőn Hamlet apja szelleme megjelenik s a mint megmutatják, Hamlet, mint a kit villám sújtott, barátai karjai közé tántorodik s kezeit egre emelve fölkiált.

Majd pedig a legolvadékonyabb hangokkal be-zél a szellemhez, ki aztán szelid mosolylyal int Hamletnek, hogy kövesse s gyönyörű itt nyomban az a jelenet is, midőn a még mindig barátai karja között levő dán királyfi kiakarja magát szabadítani, hogy a kísértet után rohanjon. Végre is Hamlet győz s egyedül marad a szellemmel, ki most már az 5. jelenetben tudtára adja Hamletnek, hogy csakugyan ő elhunyt apja szelleme.

Hogy a tragikusnak nincs éppen szükségé mázat hullattató, óriási hanganyag, azt a jelenetben mutatta meg Salvini; de van szüksége a hang olyan modulálására, mely a legnagyobb indulatokat, szenvedélyeket s a leghalványabb érzelmeket is vissza tükrözze, segítségül hiva a kellő helyen alkalmazott arczjátékokat, a kéz — és ha kell, a testmozdulatokat is.

Az első felvonás 5-ik jelenetében mindezeket oly óriási nagyságban mutatta be Salvini mint Hamlet, kire már akkor, apja szelleme mindent fő fedező szavai után emberi erőt és értelmet csaknem fölülmuló feladat vár s micsoda alakítás e jelenet legvégén az, midőn Hamlet esküre kéri föl barátait, hogy semmit nem fognak elarolni. Hát még mikor a föld alól a szellem dörög: „Esküdjétek!” s még azután is, midőn már hárman kardmarkolatára tett kezekkel megesküdtek, hogy figyeli még apja szelleme hangját Hamlet, vajjon nem tör-e még egyszer elő a mélyből.

Oh, ezt a művészetet, ha szivárványszinbe márthatnám tollamat, akkor se tudnám úgy leírni, mint a hogy azt Salvini ragyogtatta.

Salvini bámulatot keltő arczjátékai világhírűvé vált monológban: „Lenni, vagy nem lenni!” hágnak a legszédítőbb magasságig s ott, midőn Ophélie térdei közt heverve az éppen előadás alatt levő szindarabot lát szik figyelni, de a szindarabot tartalmazó papirokat szeméi elé tartván, csak azt lesi, —

délezzeg benszüllött, táncosok és bájos táncosnők a k a d r i l l! Ilyen a debreczeni őshumor. „H a v a n h á t l e g y i k!”, mondják erre a czivisek,

Es ez az őshumor sokszor nyilvánul a debreczenieknek úgy magán mint nyilvános életében, mert hogy például egy izben a varjukat a városházáról el akarták tiltani, (amely madarak ugyanis tudvanlevőleg veszélyes játékokt üznek télen a levegőben a tanácsraik diszmentéire, kalpagjaira, hosszú orraikra nézve), tehát erről nem is beszéltek, csupán „e g y d e r é k c z i v i s”-ről meg egy másik „s z e g é n y g a z d a g c z i v i s”-ről mondog egy sikerült anekdotát.

Egy „szegény gazdag czivis” a keresztényi percetekkel milliókra növelte vagyonát és aztán neki adta magát vénkorában a „nyilvános j ó t é k o n y k o d á s o k n a k” árvaikat ruházott fel, templomokat pártfogolt. És ezt az a másik „derék czivis”, kit említettem, minditiglen s minden helyt szomére vetette a milliomos náboknak. Sőt midőn az a „s z e g é n y g a z d a g” czivis egy n a g y h a r a n g o t üntetett az új kálvinista templom tornyába, hat a „derék czivis meg az óra szerkezetéről gondoskodott, mondván: „Nem szabadulsz meg tőlem, mert az óram kalapácsával még holtom után is ütni fogom a büneid nagy harangját!”

Es e derék czivis, V. L. bátyánk már régebben meg is halt, de midőn az óra kalapácsa az időt üti a kálvinista új nagyharangon a kapuban pőfékelő czivis nem azt mondja: ennyi, vagy annyi az óra, hanem „üti V. L. a j o s J a n c s i t!”

Debreczennek azonban nem csak czivisei, hanem czivái is vannak, akik többnyire kerekék, szeretik a halat, piros az orczájuk s ropogósra sütik a fonatost, mint sehol egy A czivak küönben nem szépek, inkább alacsonyabbak, mint magasak, sok a hájuk de igen dolgosak, hívei a polgári házasságnak, de h o n m a m a i t é n y k e d é s e i k gyümölesit csak ritkán minősíti „t a u g l i c h”-nak a sorozó bizottság mivel olyan apró fajták...

Debreczenben az utóbbi időkben az újságírás is nagy lendületet vett, mert van négy napi s több mint 15 heti lapja. Mondják ugyan azt is, hogy Debreczenben az utóbbi években jól sikerült a sütő tők termés is, s kell a kofáknak a papíros? Hanem, hanem olyan sok gonosz az össze-vissza beszélnek manapság már azok a — n a g y v á r a d i a k.

De meg ott van még a híres Hortobágy is a csárdával, a nagyszerű kőhíddal, a betyár nóták delibábon uszó szülőhelye, pásztor embereivel, a legelső nyájakkal, karámokkal, s a végtelenségbe olvadó ragyogó szürkés kék messzeségével, melyekről oly szépen írta Szabolcska, a poeta Miska, mikor a párisi fény-s kávéházban a cigányok nótázása felett az idegenben, az egyedüliségben szomorú n elgondolkozott, amikor a más idegen népek pedig belekaczagtak a bus magyar nótákba:

Tudja a jó Mindenható,
Mi van azon siraivaló?
Hogy a ménes ott deleiget
Valahol a csárda mellett, csárda mellett...

Az a régi, barnult kőhid a csárda mel-

lett, a fűzessel, a Hortobágy nyáron sekélyes, piócás, apró halas, gazos vize és a csárda melletti vízhang, amelyről nekünk beszéltek...

Mikor átmentünk a csárdából a holdvilágos éjszaka a Hortobágy folyócska másik partjára, — a csillagok fentbujkáltak s messze-messze, idelent a pásztorúz, — hogy a vízhangot halljuk? A jókedvű bohéme társaság a szív tele, hangulattal (no meg egy kis bort is ittunk am) a nótázó S z a b o l c s k a Miska, meg V é r t e s s y Gyula, a kedves Gyula a szép asszonyi lelkék és szívek nagy ismerője és a debreczeni egyik híres kántorki hatalmas bariton hangjával bekiáltott az éjszakába, hogy felköltse a csárda vízhangját, És a másik partról csakugyan visszavonyított reá hatalmasan, s torokszakadtából a csárda kutyája... És mennyit neveltünk e nem remélt és váratlan — h o r t o b á g y i v i s z h a n g o n. Hanem a kántortól ne is kerde senki:

— K á n t r a m, h á t m i l y e n a z a h o r t o b á g y i e c h o?

Az ivóból pedig kihallatszik a nótá, pásztor emberek mulatnak a csapszékben:

A réten, mezőben
Szilaj csikót lopok a hétén;
Szilaj csikót, pei kanczót,
Azon járok rózsám tehozzád!

Utánok dudoljuk a nótát. Szép vagy te Hortobágy! S Debreczen, te zsiros, paraszti város, duzzadoz erőd, gazdag, hatalmas vagy! El el trefálkozunk feletted, de mindnyájan szeretünk téged, mert hibáiddal, erényeiddel magyar vagy te!...

hogy az előadás milyen hatást gyakorolt a királyra és anyjára, kik apja gyilkosai, ez igaz mert maga a szellem mondta; de még jobban is meg akar győződni s midőn a mérget az alvó Gonzágó fülebe öntik s a király elajul — egy ekkor használt legfűnségesebb arc és szemjatekkal adja tudunkra, hogy a megjelent szellem csakugyan igazat mondott.

A következő jelenetekben már a mindenre eltökélt, de még folyton örültséget tettető Hamletet látjuk magunk előtt,

Különösen roppant megható az anya és fia közt folyt párbeszéd, mely egyuttal csomópontja is a tragédiának s itt emelkedik a *Salvini* organuma tetőpontra, midőn anyja bűnét szemére lobbantja s a szellem ismét megjelenik mintegy bátorítva Hamletet a további küzdelmekre.

Megdöböntő volt a lesben álló, ravasz udvarnagy, *Polónius* leszurása is, melyet a legnagyobb hidegvérrel, szinte czinikusán vesz a gyilkos dán királyfi.

Párját ritkító hatást teremtett a párba-jozás is, melyben úgy Hamlet, mint Laertes, csaknem kimerülésig, a legnagyobb iskolázottsággal forgattak a kardot s különösen meglepett mindenkit az a ritka látvány, midőn Hamlet kicsapja Laertes kezéből a megmérgezett kardot s ugyanakkor azt a levegőben kapja el s öli meg vele volt forgatóját — Laertest; de már ekkor a királyné kiűrtette a Hamletnek szánt méregpotharats midőn a királyfi anyja baldoklása alatt megtudja a színtén haldokló Laertestől, hogy a kard mérgezve volt a király parancsára s e karddal ő is sebet kapott a negyedik összeapásnál, a kicsérülés előtt, mely bizonyosan halálos, — szíven szurja a királyt. Így halmak meg e remek tragédiában egyszerre négyen, mielőtt már *Polónius* s a megőrült *Ophélie* vízbe fulva meghalt.

Ophélie szerepét *Salvini* bájos neje játszotta mindenütt nagy sikerrel, örülni jelenete, mely apja meggyilkolásából s Hamletért van — minden szemben könyeket fakasztott. *Polónius* *Claudius* király s *Gertrud* királyné szerepében *P. B. A. R. S. I. V. U. D. I. N. A. S. A. B. U. O. N. I.* szintén nagy sikerrel működtek.

És talán igaza van legnagyobb tragikánknak, *J. A. S. Z. A. I. M. A. R. I. N. A. K.*, hogy *Salvini* a legboldogabb, mert olyan művész-óriás, — ki még folyton emelkedik, — hiszen még csak most 35 éves és szép és gazdag is, ki viv, ló, lovagol stb. stb. s mindenben egyformán bámulatos. Egy magyar író pedig azt mondja: »Aki láthatta volna *Salvini* tiszteletmúlását, annak fogalma sem lehet a tragikus szóról!!!»

Ev v i v a S a l v i n i !

Kovácsy Kálmán.

Géressy Kálmán és a Kossuth-kép.

— A Tiszák nevelője. —

Saját eredeti tudósításunk.

Hajdu Nánás, május 2.

Nagyságos *Géressy Kálmán* tanterületi főigazgató ur a múlt hónapban Hajdu Nánáson járt, ugynevezett hivatalos köruton, szemleuton volt a nagyságos úr, aki a felsőbb iskolákban képviselője az állami legfelsőbb ellenőrző hatalomnak.

Hajdu-Nánás nem Görögországban, sem nem osztrák országban fekszik, hanem egész közel ide, egy-két ágyulóvénnyire Debreczentől.

... Hajdu Nánáson egyenes, becsületes magyar emberek laknak, kik még amaz csalfa ígret daczára sem szoktak képviselőválasztások alkalmával a kormány érdemes jelöltjére szavazni, ha ígertetik s mi nem ígertetik Magyarországon — hogy a hatosztályu gymnáziumból a függetlenségi elvek szegre akasztása után a magas kormány »k e g y e l m é b ő l « nyolcz osztályu főiskola szervez-
tetik ...

No de hagyjuk a politikát, mert hisz ez esetben nem szükséges a párt szenvedély szikrázó lángját felgyújtani, hogy mindeneknek szemébe tüntessük amaz eset sötétségét, mely lyel nevezett főigazgató ur a nánásiak előtt ott időzését jó időkre nevezetessé tette.

A nevezett főigazgató ur ugyanis ez alkalommal betekintett a nánási gymnasium tanszer-muzeum kiállításába is, több tanár is kísérte a hatalmas urat ... És a főigazgató ur a muzeum tanszer-gyűjteményével, kitö-mött baglyaival, farkasaival, rókáival mind igen megvolt elégedve — legalább úgy hisz-szük — hanem akkor ránczolta össze haragosan homlokát, mikor meglátott a falon egy képet! Óh ne gondolják az urak, hogy valami erkölcstelen, szemérmetlen, az ifjuságot fajtalan vágyakra ingerlő kép volt az, hanem a *Kossuth* Lajos képe, aki tudvalevőleg egykor Magyarországnak nemcsak kormányzója, de megváltó apostola is volt ...

A derék főigazgató ur — mi a legjobban ohajtanánk, ha ezt megzafolnák — erre sötét ábrázattal, felindult hangon ezt a kijelentést tette: »A *Kossuth* Lajos arcképének az iskolai tanszer muzeumban nincsen semmi helye t a v o l i t s á k e l a z t o n n é t . «

A főigazgató ur eme kijelentése Hajdu-Nánáson általános felháborodást keltett, de hisszük, hogy az erkölcsében züllött egész Magyarországnak sem fog akadni olyan gyászmagyar, — ember, ki ez eljárásból kifolyólag védelmébe venné s megdicsérné a főigazgató urat? ...

TARKA-ÉLET.

A Bodossy Pali bácsi elbeszélései

Lapunk holnapi számával egy igen érdekes cikksorozatot kezdünk meg tárczarovatunkban, mely nem csupán azért érdekes s értékes, mivel a debreczeni társas élet egyik kiváló tagja írta, hanem mivel a szeretett, feledhetetlen emlékü *Bodossy Pali* bátyánk életével foglalkozik annak minden sora ...

A cikksorozat kiváló írója ugyanis nemes buzgalommal, igaz szeretettel s lelkesedéssel összeállította mindama regényes s mondhatni igen változatos epizódokat, melyeket a daliás honvéd főhadnagy, boldogult *Bodossy Pali* bácsi a szabadságharcban átélte s melyekről — néha — bizalmas társaságban oly kedvesen, szívesen emlékezett a kedves öreg ur ...

Csak egy-egy röpké esemény a szabadságharc dicső napjaiból, de mind megannyi aranyozott munka, szemnek tetsző, szívre ható kedves-ségek, mint a régi francia lovagok ama büvös-bájos feljegyzései, melyekkel a kékszemű *Montpensier* herczegnő egy-egy kalandját, egy egy párbaj történetét örökítették meg keresetlen módon, kedvesen s büvös-bájosan mint a kaméliákkal ekesített apró *Watteau* képek pástyor idylljei, puderes haju *marquis*-női, egy-egy kis epizód, de jellemzője a kornak, a személynek. ...

A *Pali* bácsi kedves s figyelmet lekötő elbeszéléssorozatának* kosszoruként összefűzött történetecskéi ily cziműek: I. *Kossuth* arcképe II. Az őrmester és *Kossuth* Lajos, III. A régi iskolatárs, IV. A talált ágyu golyó, V. »Fiuk ez az én áldozatom!« VI. A hidegvér, VII. Egy sikertelen támadás Arad árva

ellen, VIII. *Kossuth* menekülése Arad várából, IX. Az utolsó ágyu lövés az aradi várból, X. Arad feladása. XI. *Pali* bácsi orosz fogságban, XII. Szabadulás az osztrák fogságból.

A kedves jó *Pali* bátyánk ez elbeszéléseire tehát előre felhívjuk olvasónk figyelmét, mely igénytelen jelmeze alatt egy érdekes kort embereket jellemez, derűsen kedvesen, mint *Watteau* mester egy-egy hangulatos kőpecskéje, mely rózsaszínű legyezőre lett kifestve, mint virág, kis virág ...

Paulus.

Ujdonságok.

* **Debreczen zár alatt.** Alig mult egy hónapja, hogy Debreczen határát több mint egy évi zárlat után feloldották s a sertéskereskedelem újra megindulhatott. A zárlat egyrésztől kimondhatatlan károkat okozott a debreczeni gazdáknak, de másrésztől óriási pusztítást is vitt véghez sertésállományunkban. S ime a vész — mint meg is írunk — újra fellépett és pedig oly arányban, hogy a mai tanácsülésen jóváhagyták az elsőfoku állategészségügyi hatóság határozatát, mely a teljes zárlatot rendelte el. Így Debreczen város egész határára, a Hortobágygyal együtt a legszigorubb zárlatot rendelték el. A vész megszüntét Debreczenből a sertéseknek sem kihajtása, sem felhajtása engedély nélkül el van tiltva s a sertés-vásárok is megszűnnek. A határozatról *Darányi* Ignác földmívelésügyi minisztert táviratilag értesítették.

* **Hódmezővásárhelyiek Debreczenben**

A hódmezővásárhelyi tanács részéről *Kmetty* József f. polgármester, *Banga* Péter főszámvevő és *Faragó* József tanácsnok tartózkodnak szombat óta városunkban, — az itteni szervezési szabályzat és az ügykezelés menetének tanulmányozása céljából. Tegnap tisztelgtek *Simonyi* Imre polgármester-nél, este a színházban *Salvini* olasz művészt nézték meg. Ma délelőtt pedig az özszes városi hivatalokat bejárták és apróra megsejmeltek mindent. A küldöttség folytatja tanulmányutját és meglátogatja Magyarország több nagyobb városát. Innen ma utaztak el Kolozsvárra.

* **A szabolcsmegyei főispán beiktatása**

Nagy ünnepet ül a szomszédos Szabolcsmegye f. hó 8-án, a mikor a *Kallay* András menesztése után helyére főispánná kinevezett *Felitsch* Bertholdot fogják beiktatni. Az erre vonatkozó meghívót és a beiktatási ünnepély programját a küldötték meg gróf *Degenfeld* József főispárhoz. Hajduvármegye és Debreczen sz. kir. város részéről valószínűleg nagyobb küldöttség fog ez alkalommal átmenni nyiregyházára. Az új főispán kíséretével Budapestről Debreczenen keresztül f. hó 7-én d. u. 5 óra 18 perczkor érkezik Nyiregyházára. Az allomáson a vármegyei és városi bizottsági tagok és a képviselőtestület kiküldöttjei várják. Itt *Bencs* László polgármester fogja üdvözölni az új főispánt. Innen kocsikön és bandériummal bevonulás lesz a vármegyeháza elé, a hol a tisztviselői kar élén *Mikecz* János alispán fogadja és üdvözli. Este 8 órakor a Korona vendéglőben ismerkedési estély lesz. A tulajdonképeni beiktatás a f. hó 8-án tartandó közgyűlésen lesz. *Mikecz* János nyitja meg a közgyűlést s a főispán és kíséretét egy küldöttség fogja meghívni a közgyűlésbe, aki megjelenése után azonnal leteszi a hivatalos esküt. Erre az alispán tart üdvözöl beszédet hozzá, a mire

Felicitáció Berthold válaszolni fog. A közgyűlés után az új főispán a tisztelgő küldöttségeket fogadja. — Fél két órakor a Koronában banket fejezi be a fényes beiktatási ünnepélyt.

* **Tanácsülés.** Debreczen sz. kir. város tanácsa ma délelőtt 10 órakor a városháza nagy termében Simonffy Imre kir. tan. polgármester elnöklété alatt ülést tartott, a melyen a sertszárlat elröndelésén kívül még több fontosabb természetű folyó ügy nyert elintézt.

* **Képviselőválasztásra jogosultak összeírása.** Az 1898 évre érvényes választói névjegyzék kiigazítása végett a központi választmány által kiküldött összeíró bizottságok a következő hirdetményt bocsátották ki a mai napon: Az 1876. évi XVIII. t. czikk 1-ső §-a értelmében az országgyűlési képviselő választóknak a jövő 1898-ik évre szülő összeírására a központi választmány által az összeíró küldöttségek a város mindhárom választókerületére megalakítván: az összeíró küldöttségek részéről az 1874-ik évi XXXIII. t. czikk 32-ik §-a nyomán ezennel közhírré tétetik, hogy a választók névjegyzékének — a rendelkezés alatt álló hivatalos adatok alapján — hivatalból kiigazítása a város háza nagytermében, folyó évi Május 17-dik, 18-dik és 19-dik napjaiban d. e. 9-től 12-ig és d. u. 6 óráig nyitva tartás alatt fog eszközöltetni, mellyel kitűzött határidőben a választási törvénz. (1874 XXXIII. t. cz.) 2, 3, 6, 7 és 9 §-ai, — továbbá az 1875. évi VI. t. czikk 1-ső §-a alapján választóképesseggel bíró lakosoknak a törvény 36. §. szerint szabadságukban áll választói jogosultságuk igazolása végett az illető összeíró küldöttségek előtt személy 30. is megjelenni. Debreczen, 1897. ápr. 29. Az összeíró küldöttségek

* **Kiss Áron és Némethy Lajos nemeselevelei.** Őfelsége Kiss Áron ev. ref. püspököt tudvalevőleg régi nemességében megerősítette a «h egy me g i» előnevet neki adományozta. Némethy Lajos ev. ref. lelkész pedig elismerésül az «u j f a l u s i» nemesi előnévvel tüntette ki. A remek kiállítás, pergamenre írott s gyönyörű nemesi okleveleket, melyek Őfelsége és báró Jósika Samu, a király személye körüli miniszter aláírásával vannak ellátva, a kabinetiroda már megküldötte. A nemesi oklevelet a f. hó 12-én tartandó megyei közgyűlésen fogják kihirdetni a mely által közhitelességet nyernek.

* **Hivatalos eskü.** Haty Kálmán, kit a főispán már régebben kinevezett városi mérnök, a mai tanácsülésen tette le a hivatalos esküt Simonffy Imre kir. tan. polgármester kezébe. Az új mérnök hivatalát holnap fogja megkezdeni.

* **A vereskereszt egyesület évi jelentése.** A vereskereszt egyesület hajdumegyei választmánya a központi igazgatósághoz a mai napon a következő évi jelentést terjesztette fel; Nagytiszteletű Központi Igazgatóság! Alapszabályaink 28. §-a értelmében van szerencsénk évi jelentésünket a Nagytiszteletű Központi Igazgatóság elé a következőkben terjeszteni. Az évi rendes közgyűlés tárgyai előkészítése céljából választmányi ülést 1895. évi ápril 23-án tartottunk. — Évi rendes közgyűlésünk 1896. ápril 27-én volt. — Az 1896. évi június 7-én tartott közgyűlésen választmányunk képviseletére Bodá Gyuláné és Nagyságát, és Hágen Sándor urat kértük fel. — Vármegyei választmányunk vagyona 1896. év végén 741 frt 01 krt tett. — Vegül van szerencsénk fiók egyesületi választmányoknak hozzájuk betervezett számadásait az azok felülvizsgálása folytán hozott határozatokkal s összesen 49 frt készpénzzel mellékelem azon tiszteletteljes kérelemmel felterjeszteni, hogy az éves számadásokra, valamint vármegyei választmányi pénztárnokunknak szintén csatolt múlt évi

felülvizsgált számadására vonatkozólag a jövőhagyást megadni, s arról bennünket kegyesen értesíteni sziveskedjék. — Vármegyei választmányunk tisztikarának névsorát, és folyó évi április 29-én tartott közgyűlésünk jegyzőkönyvének hiteles másolatát tisztelettel mellékeljük. Hazafias üdvözléssel: Debreczen, 1897. ápril 29. A magyar szent korona országai vereskereszt egylete Hajdu vármegyei választmánya nevében. — Gróf Degenfeld József elnök. dr. Medve Zoltán jegyző.

* **Hatályon kívül helyezett kinevezés.** A Steiner Jakab városi belső állatorvossá történt kinevezése folytán megüresedett vágóhídi ellenőri állásra a főispán már régebben — mint meg is írtuk — Fokly Zsigmond késmárki állatorvost nevezte ki. A nevezett uri ember azonban mindeddig nem adott életjelt magáról s így gróf Degenfeld József főispán a kinevezést hatályon kívül helyezte s az állásra új pályázatot kiírta. Határozta el. A kérvények június 2-ig dr. Medve Zoltán főispáni titkárhoz nyújtandók be.

* **Eljegyzés.** Darvas Ede debreczeni fiatal kereskedő eljegyezte Rosenfeld Gizella kisasszonyt.

* **Honpolgári eskü.** Ma délben 12 órakor tették le a belügyminiszter által a napokban honosított Gorrieri József és Gorrieri Adolf, lapunk tördelője, volt olasz állampolgárok, a magyar állampolgári esküt Simonffy Imre kir. tan. polgármester kezébe.

* **Lódijazás és csikós verseny a Hortobágyon.** Folyó hó 23-án igen érdekes dolgok fognak történni a Hortobágyon. A debreczeni gazdasági egyesület ugyanis lódijazást fog rendezni ekkor a hortobágyi hid körül s ezt csikós versenyyel fogja összekötni. A rendkívül érdekes dolgok megnézésére bizonyára nagy számmal fognak kirándulni a Hortobágyra. A vendégeket külön vonat szállítja ki. A csikós verseny után a hortobágyi csárdában társas ebéd lesz, melyen egy teríték ára 2 frt. A további részleteket a holnap delőtt fél 11 órakor a Király Gyula gazdasági tanácsnok szobájában tartandó értekezlet fogja megállapítani.

* **A debreczeni ker. betegsegélyző pénztár közgyűlése.** A ker. betegsegélyző pénztár tegnap d. e. tartotta a vármegyei közgyűlési teremben másodsor összehívott rendes évi közgyűlést rendkívül csekély érdeklődés mellett. Berger Jenő elnök üdvözlőlvén a megjelenteket, a gyűlést megnyitottnak nyitvánitja s kéri Grünvald József titkárt, hogy az igazgatóság jelentését az elmúlt évről olvassa fel. A nagy gondal szerkesztett évi jelentésből a következőket említjük meg: Bevétel volt az 1896. évben 19.858 frt 70 kr., kiadás 17.765 frt 18 kr. Maradvány 2093 frt 52 kr. A tagok forgalma átlag 4716. Beteg volt 5303 férfi, 1312 nő összesen 6665. A közgyűlés, úgy az igazgatóság évi jelentését, mint az évi zárszámadást örömdetes tudomásul vette s a felmentvényt az igazgatóságnak, s felügyelőbizottságnak megadta. Ezután az igazgatósági tagot kisorsolása következett kisorsoltak 9 tagok ezek helyébe beválasztott a munkaadók részéről; Berger Jenő, Serly Ede; a munkások részéről: Bessenyei Pál, Gyenge Lajos, Megegyaszai János, Nagy Lajos, Nyalka István, Papp János és Szabó János. Végül a felügyelő bizottságot s a választott bírósági tagokat választotta meg a közgyűlés. A felügyelő bizottságba beválasztott a munkaadók részéről: Antalovics Gyula, Julow Lajos, a munkások részéről: Ember Lajos, Molnár Lajos, Podrogya Imre és Unger János. A választott bírósági tagságra a munkások részéről: Jóna Daniel, Szedlák József, a munkások részéről: Kurucz Béla, Nagy István, Petrozin János. Prém János. Ezután elnök köszönetét fejezvé ki

az iparhatóság kiküldöttjének, dr. Boldizsár Kálmánnak s közgyűlési kiküldött tagoknak szives megjelenségükért, a gyűlést berekesztette.

* **Értesítés.** A debreczeni izraelita hitközség előjárósága részéről ezennel értesítjük a hitközség tisztelt tagjait, hogy az a templomban lévő imaszékek az eddigi árakbn csak f. évi július hó 1-ig fognak elárusítottat. Ezen időn túl minden imaszék vételára 15% tizenöt százalékkal magasabb lesz. Az imaszékeket venni szándékozók tehát saját érdekében figyelmeztetnek, hogy igyekezzenek a fennebi határidőn belül Weisz Sándor pénztárnosnál az imaszékvételt eszközölni,

Táviratok.

Kossuth Ferencz Debreczenben.

Kossuth Ferencz holnap reggel Nyiregyházáról Debreczenbe érkezik, — tovább utazva innét Budapest felé.

Kossuth arczképének leleplezése Nyiregyházán.

Nyiregyháza május 3. (A Debreczen. saját kiküldött tudósítójának távirata.) Szabolcsvármegye közönsége ma délelőtt leplezte le nagy ünnepélyességek között a megyeháza nagytermében függő Kossuth Lajos arczképét. A leleplezésen maga Kossuth Ferencz is jelen volt, több képviselő társaságában. A szomszédos vármegyék küldöttséggel képviselték magokat, de ott volt egész Nyiregyháza város közönsége, a bizottsági tagok a megye minden részéből. Miközben János alispán szép beszéddel nyitotta meg az ünnepélyt, mely után a nyiregyházai dalárda énekelt. — Ezt Borly Bela megyebizottsági tag, a Szabolcsvármegyei függetlenségi és 48-as párt elnökének beszéde követte, mely alatt az arczképről lehullott a lepel Kossuth Ferencz ezután fulminans beszédet tartott, melyben megköszönte Szabolcsvármegye és Nyiregyháza sz. kir. város közönségének édes atyja emlékének megtiszteltetését és azt a szeretetet, mellyel iránta és pártja iránt viseltetnek és kéri, hogy ezt addig tartsák is meg, amíg megérdelemli. (Riadó éljenzés és taps.) Foglalkozott még a pártjára szökölt alaptalan rágalomokkal. Beszéde gyújtó hatása volt és szünni nem akaró lelkes éljenzés és tapsviharszakította gyakran félbe. Kállay András volt főispán leborult Kossuth Lajos nagysága előtt s az arczkép előtt térdet hajtott. Kállay András e tette óriási szenzációt keltett városszerte. A dalárda éneke után az ünnepély véget ért. Délben a Koronában banket volt.

A kvóta-tárgyalás.

— Saját tudósítónk távirata. —

Budapest, május 2.

Az osztrák és a magyar kvóta-bizottság hét-hét tagból álló albizottságai tegnap déli 12 órakor ütekek össze a képviselőház első számú bizottsági termében, hogy közvetlen tárgyalással tegyenek meg egy kísérletet a megegyezésre. Az ülés lefolyásáról a Budapesti Hírlap tudósítja ezt a jelentést közli:

Az albizottságok tagjai ezek: Széll Kálmán, Falk Miksa, Horánszky Nándor, Hegedűs Sándor, Lukács Antal, Matlekovics Sándor és Tóth Kálmán magyar részről, Schönberner gróf, Beerdr, Dumba, Javonski, Wenger, Zedertty és Forst

Az elnöki helyre **S c h ö n b e r n** gr. és **S z é l l** Kálmán ültek. A tárgyalás kizárólag német nyelvű volt, mert az osztrákok között nincs egy sem, aki tudna magyarul. Természetes, hogy vitatkozás, mely az elnöki enunciaciók után rögtön megrendült és harmadfelőránt tartott, a lehető legudvariasabban sorban folyt a viszonyok rajzából, statisztikai vámközléséből s az egyetértésre jutás szükségének hangoztatásából állott. Részt is vett a vitában egy szlován mindenki, különösen az előadók. Az eredmény azonban annak a sajnálkozások között való konstatálása lett, hogy

1.) A két részről kiküldött bizottság ugyan előékenyen foglalkozik az álláspontok vitatkozásával s az álláspontoknak megfelelő eszmecserével; de ennek **semmi eredménye nem lett** s úgy a magyar, mint az osztrák albizottságok tagjai s z i l á r d a n m e g m a r a d t a k a l 5 - b s s i z o t t s á g ü z e n e t é b e n k i t e r j e s z t e t t á l l á s p o n t o k o n.

2.) Minthogy tehát az ellentétes felfogások között **semmi féle közeledés nem történt** fölmerült az az indítvány, hogy egy szűkebb albizottságot küldjenek ki, amely kíséreljen meg valamely közeledést. E bizottság állana a két elnökből, két előadóból s egy magyar és egy osztrák tagból.

A függetlenségi párt ülése.

Budapest, május 1. (A Debr. ered. táv.) Az országgyűlési függetlenségi és 48-as párt tegnap dé. 10 órakor Thaly Kálmán előklete alatt párttervezetet tartott, melyen a telefonhálózat államosításáról szóló törvényjavaslatot vették folytatolagos tárgyalás alá, melyet **J u s t h** Gyula ismertetett. — Hosszabb s beható eszmecseré után, melyben a párt kiváló tagjai majdnem valamennyien részt vettek elhatározták, hogy a törvényjavaslatot nem fogadják el.

Abonyi nők Kossuth sirjánál.

Budapest, május 2. (A Debr. ered. táv.) Abonyból tegnap egy nagyobb számú hölgyküldöttség jött föl a fővárosba, hogy megkoszorúzzák Kossuth Lajos sirját. Az impozáns bábkoszorút, melyet közadakozásból készítettek s melynek széles fehér szalagjára ezt hímezték a hazafias honfi helyek «Kossuth Lajos atyánknak — az abonyi hű lányok» — ma délután 3 órakor helyezték Kossuth Lajos sirjára. A küldöttséget Vörös János volt országgyűlési képviselő, a Kossuth párt titkára kálauzolta.

A görög-török háború.

Néhány nap óta a török előrszök apró csapatokat folytatnak a görög csapatok háttérrel Pharsalus környékén s úgy látszik, mintha a törökök még a napokban egy döntő ütközetet akarnának vívni. Pharsalus a Pharsalitis folyó partján fekszik, amely az Eripeüsba, a Salameria egyik mellékfolyójába ömlik. A Pharsalitis mögött kezdődik a Kasziadiari hegylánc, amely a várost védi. Ezt a védelmi vonalat erősíti északra az Eriyeus folyó és a Volo Trikala vasút töltése. Ennek daczára, katonai szaktekintélyek állítása szerint Pharsalus nem védhető meg s ha a törökök hevesebb támadást intéznek a görög pozíció ellen, a görög csapatoknak meg a visszavonulás is nehéz lesz. Viszont a törökök támadása is megnehezítették az által, hogy a támadásnak egészen a sikágról kell kiindulni, tehát védtelen pozícióból. Ennek daczára katonai szaklapok véleménye szerint Edhem pasa, ha kissé is ügyesen jár el, s nem épít a görögöknek megint arany hidakat, főnkre teheti az egész görög hadsereget úgy, hogy ez semmiféle ellenállásra többé nem gondolhat. — Pharsalusi jelentés szerint egy lovas-csapat

Larissából a pharsalus-domokosi vonalig hatolt előre, de a görög lovasságtól üldözötve visszavonult.

Azt hiszik, hogy a törökök az a szándéka, hogy Pharsalust két hadtesttel, Larissa és Trikala felől támadják meg. Smolenski dandára a törököket bizonyos távolságra távol tartja. Négy lovasszázad támadást kísérelt meg, de a görög gyalogság és tüzérség megütötte őket.

A küzdelem a vellestinol vasúti ágazástól félóránnyira volt. Leukasi távirat szerint a görög ágyunaszádok az ambrakiai öbölből az ikopolusi partokat bombázták. A törökök menekültek.

A Havas-ügynökség athéni levelezője meginterjúvotta Ralisz miniszterelnököt, a ki kijelentette, hogy a minisztertanács határozata folytán a belügyi és hadügyminiszterek Pharsalusba mennek, mivel az előbbi kormányhoz érkezett jelentések a hadsereg helyzetére vonatkozólag nem voltak eléggé világosak. Az új kormány kötelességének ismeri, hogy a hadsereget rekonstruálja. Néhány ezer tartalékos és önkéntes a hadsereget megerősíteni szándékozik. Ily módon — szölt Ralisz — folytathatjuk a háborút, ha szükséges és esetleges diplomáciai közbelépés nem talál készületlenül. „Mi bizunk — mondá — a thesszáliai hadseregben és Epiruszban előnyben vagyunk. Preveza megszállása még javítaná a helyzetet. A hatalmak intervencziójáról eddig nincs tudomásunk.”

Budapest, máj. 3. (A Debr. ered. táv.) Konstantinápolyból jelentik: A török hivatalos körök nem titkolják, hogy a szultán és a magas porta a török fegyverek diadalának hatása alatt el vannak tökélve, hogy nem fogadják el a statusquót, a milyen a háború kitörése előtt volt, hanem az 1871-iki frankfurti béke alapján követelik a sztrátegiai határvonal kigazítását és jelen tényleg hadisárazót. — Edhem basa szigorú utasítást kapott, hogy Thesszáliában erélyes akciókat indítson, mivel a hivatalos körökben egy második döntő ütközetet várnak, hogy a görög haderet teljesen megsemmisítsék. (K. E.)

Budapest, máj. 3. A Debr. ered. táv.) Athénből jelentik: A Veteszina körüli harcok a háború jövőbeni kifejtésére nézve lényeges befolyással lesznek. Ha a törököknek sikerül a görögöket onnan kiszorítani, és ott megállapodni, a görögök kénytelenek lennének Volót feladni, mi által a pharsalus-domokosi vonalban a csapatok élemezése rendkívül megnehezítetté. Szamadós hadügyminiszter és Smotenszki ezredes között sürű táviratváltás folyik; Smotenszki azon nézetben van, hogy a görög csapatoknak Vellestinót feltétlenül meg kell tartaniok. (K. E.)

A debreczeni önkéntes tüzoltó testület közgyűlése.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, május 3.

A debreczeni önkéntes tüzoltó testület XX. évi rendes közgyűlését tegnap, f. hó 2-án délután 3 órakor tartotta meg a tüzoltó őrtanyán **S z i k s z a y** Gyula főparancsnok elnöklété alatt.

A közgyűlésen egy a parancsnokság, mint a működő és önkéntes tagok közül nagy számmal jelentek meg.

S z i k s z a y Gyula főparancsnok konstatálván a gyűlés határozatképességét s azt, hogy a gyűlés szabályszerűleg meghirdetett megnyitja azt.

J a b l o n c z a y Kálmán titkár olvasta fel ezután a testület múlt évi működéséről szóló jelentését.

Az évi jelentésből közöljük a következő fontos és érdekes dolgokat. Az elmúlt 1896. év, a tüzoltóság újjászervezésének Debreczenben második éve teljesen igazolta azt, hogy a jelenlegi szervezet a követelményeknek teljesen megfelel, az összes tüzoltóság úgy gra-

korlati, mint elméleti tekintetben magasabb színvonalra emelkedett, a vészhez való gyors kivonulás által pedig a keletkezett tüzeket még csirájában elfojtani képes úgy, hogy rendszer körülmények között a tűznek tovább terjedése és így magasabb tűzveszély keletkezése ki van zárva. A tüzoltó szervezetét ugyiszólván az országban egyedül a mennyiben s hivatalos és önkéntes tüzoltóság együttesen s egy parancsnokság alatt működik. — A város évi segélyösszege a múlt évben 10.934 frt volt, míg a kiadás 10817 frt 56 kr. tehát megtakarítás címén 116 frt 44 kr. maradt. Az önkéntes tüzoltó pénztár bevétele 418 frt 01 kr. mely összeg a város által adott 203 frt 01 krból és adományokból gyűlt egybe. A kiadás 555 frt 69 kr. volt, tehát hiány 137 frt 68 kr. Fedezetet talál ez az előző évi feleslegről. A testület alapjai; Ferencz József alap 111 frt 70 kr. muri alap 11 frt 80 kr. segély alap 795 frt 82 kr. és a zene alap 150 frt 81 kr.

Az elnökség kéri **G a n o v s z k y** Lajos pénztárnoknak, miután a számadás megvizsgáltattak és rendben találtattak, a felmentvény megadását, a testület leitári vagyona 22813 frt 38 kr. Tartott a múlt évben 1 közgyűlés, 7 parancsnoksági ülés, elintéztetett 57 ügydarab. A testületi tagok száma; 4 tiszteletbeli, 55 alapító, 70 működő 42 rendfentartó, 23 hivatalos, összesen 194 testületi tag. belépett 10, töröltetett 11, végleg kirekesztetett 1. — Éjjeli szolgálat tartott 306, színházi szolgálat 222, lovarda szolgálat 35. — Szer és sor gyakorlatok 111, elméleti gyakorlat 361, mentő gyakorlat 2 esetben, összesen 474. A múlt év májusban Budapesten tartott országos tüzoltó kongresszuson résztvett **S z i k s z a y** Gyula főparancsnok vezetése alatt 29 működő, 27 alapító és működő, összesen 56 tag. A millenniumi kongresszus a kalmavai rendezett diszkonvencionon a debreczeni tüzoltók egyenruházatát és a felszerelés helyességét, czélszerűségét, ugyszintén a magatartást, fellépést, fegyverkezettseget illetőleg általános és folytonos orvácziókban részesítették. A testület a mászó és gépszereleli versenyekben versenyen felül állván, sem a budapesti, sem a többi testületekkel versenyre nem kelhetett, melynél fogva előterjesztést fognak tenni a központi választmányoknak, hogy a nagyobb városi testületek egymás közt veverszenzenek. — Tetőtűz volt a múlt évben összesen 6, szobátűz 2, holt tűz 1, kéménytűz 12, kazaltűz 1, tanyai tűz 2, pincetűz 4, gépházűz 1, műhelyűz 1, kamaratűz 1 és vakláma 2, — összesen 32 esetben. Veres utca 462 számú házban két tisztítás alkalmával két ember a kutba esett s **V a r j u** Sándor saját élete kockáztatásával megmentette őket, ezért előléptették, jegyzőkönyvileg megdícsérték s a legmagasabb helyen való kitüntetésre felterjesztették, — nemkülönben **K a t o n k a** Dezső őrpáncsnokot és **Nánási** Lajos ezredvezetőt is jegyzőkönyvi dícséretben részesítették. **Varju** Sándor Ö Felségétől 50 frt jutalmat, a **Lel** ügyminiszterrel 25 frt mentési díjat kapott. Muri két esetben tartott. Meghalt 3 tag. A f. évi költségelirányzatot a városi tanács jóváhagyta s az 10934 frtban megállapított. Megemlékezik még a jelentés **Mahmeis** ter **Ádám** szakasparancsnok haláláról, kinek emlékét jegyzőkönyvben kívánják megőrizteni. Az évi jelentés végül a bajtársi érzelem istápolására és összetartásra buzdítja a tagokat.

A közgyűlés az évi jelentést egyhangulag tudomásul vette, a felmentvényt egy a parancsnokságnak, mint **G a n o v s z k y** Lajos pénztárnoknak és **P u b l i g** Ernő szertárnoknak megadta.

Az évi jelentésben foglalt többi intézkedéseket is jóváhagyta, valamint a múlt évi számadásokról és a jövő évi költségelirányzatról szóló jelentését is tudomásul vette a közgyűlés.

A számvizsgáló bizottság jelentését tudomásul vették.

D a r v a s Imre önkéntes tag zenekar felállítására iránt adott be indítványt. — A

paranesnokság azt javasolja erre vonatkozólag, hogy bár helyesli a zenekar újból való felállítását, de fenntartására elég költséget nem tud, azért az eszmét későbbi időre elhalasztani indítványozta.

A közgyűlés a paranesnokságot megbizzza, hogy alkalmas időben lépjen elő az eszmével.

A számvizsgáló bizottság rendes tagjaivá Lampenfeld Mihály, Molnár Lukács, Darvas Imre, póttagjaivá Pósaiky Mihály, Hering Andor és Brancs Károly választották meg.

Ünnepélyes pillanat következett ezután. Azoknak a tüzoltóknak, kik 5, 10 vagy 15 év óta megszakítás nélkül szolgálták a testületet, tüzték fel az Ő Felsége által engedélyezett s a központ által okmányok kíséretében megküldött érmetek mellükre. — Érmeket kapott szolgálataiért első sorban B o c z k ó Sámuel tiszteletbeli főparanesnok, a ki azonban nem jelenhetett meg a gyűlésen. Neki kellett volna feltűzni S z i k s z a y Gyula főparanesnok mellére is az arany érmet, melyet 5 évi buzgó szolgálatai elismerésül nyert. Igy lendületes beszédben P u b l i g Ernő h. főparanesnok tüzte a dorék főparanesnok mellére az érmet a közgyűlés harsány eljenzése közben, a mit Szikszay főparanesnok hatásos beszédben köszönt meg.

S z i k s z a y Gyula főparanesnok ezután buzdító és szép beszédet intézett a kitüntetettekhez és mindegyiknek sorban saját kezével tüzte fel a szolgálati érmet. — A kitüntetettek kik érmet kaptak a következők voltak:

A. Nagy Gábor osztályparanesnok, Winkler Mór s. tiszt, Berkó János segéd tiszt, Nagy József szerkesztő felügyelő, Darvas Imre, Skirt Demjen. — Fonó Mihály, Furman Lajos és Simacsek Ferencz 15 évi szolgálataikért, Lénárt István szivattyu mester, Balla Sándor 10 évi szolgálataikért, Ganovszky Lajos pénztárnok, Heischrecker Ferencz, Szabó János, Vég Lajos, Klein Ferencz, Molnár János, Fiák Ferencz, Molnár Lukács 5 évi szolgálataikért.

Az utolsó tárgy a debreczeni tüzoltó testület 20 éves fennállásának megünneplése volt, a melyet ebben az évben fognak megtartani. A közgyűlés megbizzza a paranesnokságot a jubileum rendezésével. A közgyűlés 5 órakor a főparanesnok és a tüzoltó testület elttetésével ért véget.

KOZGAZDASAG.

Sertésvásár.

ápril. 28.

Kőbányai sertéspiacz. Szerbiai: Nehéz (páronként 260 kilogrammon feüli sulyban) ————— krajczárig, közép (páronként 220—260 kilogramm sulyban) ————— krajczárig könnyü (páronként 220 kilogrammig terjedő sulyban) 52—53 krajc. árig.

Sertéslétszám: 1897. évi április. 26-ik napján volt készlet 26 584 darab, 1897 április. hónap 27-ik felhajtott 283 drb, 1897 április hónap 27-ik napján elszállított 406 drb, 1897 április hónap 28-ik napjára maradt készletben 26 461 drb. A hizott sertés üzlet-rányzata változatlan.

Budapesti konzum-sertésvásár. A ferenczvárosi petroleum-rakodónál levő székesfővárosi konzum sertésvásár jelentése ápril.

27-éről: Érkezett: 32 dr. Elszállított budapesti fogyasztásra 161 drb. vidékre 23 drb, elszállítatlan maradt 128 drb. — Na a pi á r a k : 120—180 klgr. sulyban 55—55 fr. 250—280 klgr. sulyban 51—55 fr. ma'aczok 36—38 frt. különfélek 120—180 kulyban 55—56 1/2 frt.

Budapesti gabonátözsde.

ápril. 28.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései akövetzők

Buza	kilós	Ar 100 klgr.	kilós	Ar 100 klgr.
Bánsági ó	76	7.35—7.50	80	7.90—7.95
"	77	7.60—7.70	81	7.95—8.00
"	78	7.70—7.75	82	—
Tiszavidéki ó	79	—	—	—
"	76	7.75—7.80	80	—
"	78	7.80—7.85	81	7.95—8.00
Pestvidéki ó	79	—	82	8.—8.05
"	76	7.55—7.6	—	—
"	77	7.70—7.75	80	—
Fehérmegyei ó	78	—	81	—
"	79	7.55—7.65	82	7.90—7.95
"	76	7.70—7.75	—	7.95—8.—
Bácskai ó	77	—	80	—
"	78	7.65—7.75	81	8.—8.05
"	79	7.80—7.85	82	8.05—8.10
Észak magy	76	—	—	—
"	77	—	80	—
"	78	—	81	—

	Min. hekt. ben	Ar kilógram
Rozs elsőrendű uj	70—72	6.25—6.25
" másodrendű	—	6.20—6.20
Árpa takarmánynak	60—62	4.10—4.40
" égetni való	62—64	5.00—6.—
" serfőzdei	64—66	6.50—8.—
Zab	39—41	3.85—6.25
Tengeri bánsági — uj	—	3.60—3.65
" más nemű	—	3.45—3.55
Rapce bánsági	—	3.40—3.50

CSARNOK

Egy detektiv regénye.

— Ottolengui Rodrigótól. —

— A Debreczen saját fordítása. —
(Folytatás.)

— Azt egész biztosan nem mondhatnám, mert ha jól emlékszem, két Mitchel is volt. kiknek mind a kettőjüknek Leroy volt a nevük.

— Biztos ön ebben? — kérdezte Mitchel elbámulva.

— Valamennyire. Unokatestvérek voltak. Az egyik fiatalabb volt s ezt személyesen nem is ismertem. Afféle keresztény jótékony egyesületbeli ur. Szóval nem az én fajtám. Mégis arra emlékezem, hogy olyas valamit hallottam felőle, hogy egy fiatal kreol nőbe volt szerelmes. Hanem ismerek valakit, aki járatosabb a Mitchelék történetébe.

— És ki ez?

— Egy öreg ur, névszerint Neuilly ez, aki nagyon jól ismerte a fiatal kreol nő családját s ki Mitchel felől is bővebb értesítésekkel szolgálhat. Ugy hiszem, hogy Montalbon hatalmaskodott felette, mivel valami oly dolgot tudott róla, melylyel maga iránt kötelezte, mint több más sokakat még. Lehetséges azonban, hogy midőn most már az asszony meghalt, az öreg is inkább beszélni fog.

— Helyes. Legyen szives szerezzze meg nekem a címét s aztán pedig tudakozódjak a másik Mitchel után, nevesen, hogy mi lett belőle, jól megfogom fizetni szolgálatait, de

vigyázzon, nehogy Sefton észrevegye, miszerint az én részemre dolgozik.

— Oh kérem, most már az öné vagyok. Gyanakodott Seftonra s oly pompásan játszott hogy engem is egészen felületett. Tehát most az ön szolgálja vagyok. Jó reggelt.

Másnap Barnes mr. Neuillyt látogatta meg. Az öreg ur régi módias udvariassággal fogadta s mindjárt kívánsága után kérdezősködött, de Barnes eleinte maga sem tudta, mi ként adja elő a baját!

— Mr. Neuilly azért kerestem fel önt, mondotta végül, hogy segítségét kikérem az igazság kiderítése érdekében. Sokáig haboztam ugyan, mivel nem akartam önnél alkalmatlankodni, de most már mégsem halaszthatam tovább.

— Kérem, csak beszéljen bátran, mondta a háziur.

— Egy bizonyos hölgy felől óhajtanék tudakozódni, akit itt Montalbon név alatt ismertek —

Most hirtelen elváltozott arca s barátságosan sem mosolygott többé.

— E felől a hölgy felől én nem tudok semmit sem mondani, mondta hidegen felemelkedvén, az ajtó felé menve. Barnes egy pillanatra elképedt, de belátta, hogy most gyorsan kell cselekednie, ha csak el nem akarja veszíteni örökre e kedvező alkalmat.

— Csak egy perczre még mr. Neuilly, kiáltotta hevesen. Azt hiszem, abban csak segítségemre lesz, hogy elfoghassam ez asszony gyilkosát. E szavaknak meg lett a reménylett következménye.

— Gyilkost? Azt akarja ön mondani, hogy meggyilkolták? — kérdezte Neuilly hátra fordulva ismét helyet foglalván.

— Montalbon Rózsát néhány hónap előtt New-Yorkban meggyilkolták s én ugy hiszem, hogy most a gyilkosának nyomában vagyok. Fog nekem ebben segédkezni?

— Az a körülményektől függ. Ön azt állítja, ez asszony meghalt, ha ez igaz, ez változtat az én helyzetemen is. Mert nekem elég okom volt arra, hogy erről a hölgyről ne igen beszéljek, de ha meghlt, akkor én is szabadabban lélegzem.

— Mr. Neuilly egyszerű az én kérdésem. Nevezetesen ha vajjon ismerte ön egy bizonyos Leroy Mitchel nevű férfit, aki ezen asszonyság férjeként szerepelt?

— Oh igen jól ismertem. Egy minden zsirral megkent gazember volt, bárha viselkedése után egyike volt a legképzettebb embereknek.

— Tudná ön, hogy mi lett belőle?

— Nem. New-Orleansból hirtelen távozott és aztán soha sem jött vissza.

— Hát talán a kis Mitchel Rózsit ismerte?

— Ah, de mennyiszor üt a térdemen! Ez az ember volt az atyja, aki a legédesebb lánykát csalta meg.

— Ismerte talán ezt a leányt? Tudná talán a nevét?

— Igen!

— Tehát hogy hívják?

— Ez olyan titkom, mit már sok év óta őrizgetek s azért egy könnyen minden idegennek nem árulhatom el. Nagyon fontos okokat mondjon ön, ha e tekintetben meg akar tőlem valamit tudni.

(Folyt köv.)

sok pénzt megtakarítani és erre most megint jó alkalom kínálkozik. Nagyobb mennyiségben összevásárolt

Minden hölgy szeret

czipók, vászonárúk, napernyők, fehérneműek stb.

most bámulatos olcsó árban beszerezhetők

Ifj. KOVÁCS S. ezégnél

Kossuth-u. I-só tkpénztár épület.

A gazdaság körébe vágó rendkívül fontos találmány a

Baromfi dög ellen

eddig minden esetben meglepő jónak bizonyult, s csakis általam készített

„Veritas“

gyógyszer, melyet lelkiismeretesen ajánlok a szárnyas aprójszág közpusztító betegségei ellen.

Egy adag 50 állatra 70 kr. — 100 dbrára 1 frt 30 kr.

Használati utasítás mellékelve!

Ajánlom továbbá a feltűnően népszerűvé vált és hatásában még a külföldi hasonló gyógyszereket is felülmuló

„KORONA“ szesz készítményemet, mely nélkülözhetetlen házi- és gazdasági szükséglet, szaggatás és csontfájdalmak megszüntetésére.

1 üveg 50 kr.

Megrendelhető utánvétellel, egyedül a készítőnél

REMETEY DEZSŐ gyógyszerésznél

Türkevén (Jász-Nagy-Kun-Szolnok m.)

Védjegy.

Mária-czelli

Gyomor-cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: éhvágytalanság, gyomorgyengeség, házós lehelet, felfújság, savanyu, felbőgös, hasmenés, gyomorégés, felesteles, nyálkakiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs stb.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, a menyinyiben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámorhoidáknál.

Említett bajoknál a **Mária-czelli Gyomorcseppek** övek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Tóth Béla Gyógyszertár Budapest, Király utca 12 sz.**

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom“.

A Mária-czelli gyomorcseppek valódián kaphatók.

Kapható Debreczenben: Göttl Nándor, Tóth Béla, Mihálovits István, Dr. Rotschack V. Emil, Tamassy és Balázs gyógyszerészeknél, **Diószegen** Vaday Ignác, **Er-Mihályfalván** Mátray István, **Hadházon** Farkas Ödön, **Kabán** Horváth, Kálmán gyógyszerészekél.

Millenniumi kiállításon kitüntetve „Jó munkáért“

NYÁRI JÓZSEF és FIAI

Budapest,

Debreczen,

VI. Podmaniczky-utca 43.

Nagytemplom előtti tér, kereskedelmi akadémia mellett.

Festésre és vegyimosásra

felvállalnak a legkülönösebb árú mindenféle színehagyó t. férfi-, női- és gyermekruhákat, csipkét, szőnyeget és butorszőveget, kőzimmunkákat, keztyűket és mindenféle függönyöket stb.

Női toltottak egészben festetnek és csak az átalakításra szánt ruhát kell elbontani.

Férfi ruhák egészben festetnek.

Vegyileg mosva és tisztítva mindenféle ruha egészben felbontatlan állapotban lesz.

Festésünk színtartó és nem fog, vegyileg mosott és tisztított tárgyak a szövet minősége szerint megújítva, szonnal használható állapotban adtuk vissza.

Gyászra szánt ruhák haladéktalanul festetnek feketére.

Videki (postai) megbízásokat egyenesen gyárunkhoz Tiszafüredre kérjük küldeni.

Nagyvárad,

Eger,

fűt. Orsolya zárdá mellett.

Dobó-tér.

Gyűjtőtelepek az ország több részében.

KÁVÉ-KIVONAT

mely t. bb államban szabadalmazott kvépörkölőgépen van előállítva.

KÁVÉ-KIVONATOM valódi kávé zamata és szép színadása folytán a legtöbb háznál be van vezetve és el van ősmerve általánosságban, mint a legkitűnőbb kávé-pótlék; a ki egyszer megízlelte, annak nélkülözhetetlené válik és soha más pótlakét nem fog használni, mint egyedül **Kávé-kivonatot**. Kívánatra próba mintával szolgálunk árízetés nélkül.

Továbbá ajánlom a t. közönség b. figyelmébe

LINOLEUM

a legkitűnőbb padló-fénymazat, mely gyorsan szárad, tartós tükörfénye van.

Tisztelettel

Leidenfrost Gy.

fűszer- és gyarmatáru kereskedése.

Az általam leggondosabban összeállított, tekintélyes orvosok által ajánlott és jónak talált vegytisztá

SÓSBORSZESZ

mely már eddig is igen nagy elterjedtségnek örvend, kapható minden fűszerüzletben, valamint gyógyszer-táramban.

Ára egy kis üvegnek 45 kr.
nagy üvegnek 90 krajczár.

Videki megrendelések pontosan teljesítenek.

Használati utasítással ellátott könyvecske minden üveggel ingyen adatik

TÓTH BÉLA

gyógyszertára és illatszertára.
DEBRECZENBEN, (Tisza-palota)

Nyomatott Hoffmann és Társa könyvnyomdájában Debreczenben főpostával szemben.